רשומות

קובץ התקנות

ט"ז באייר התשס"ז | 6582 | 30 באפריל 2007

עמוד

תקנות לעידוד השקעות הון (תנאים שבהתקיימם יראו במפעל המוכר רכיב למפעל אחר, מפעל זכאי להטבה), התשס"ז–2007 748

תקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (הקלות מס בקשר לסדרי הסיוע לחקלאים) (תיקון), התשס"ז–2007 750

תקנות התכנון והבניה (פטור מאגרה להגשת עררים לוועדת ערר לפי סעיף 198 לחוק) (הוראת שעה), התשס"ז–2007 752

תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), התשס"ז–2007 753

תקנות התעבורה (תיקון מס' 4), התשס"ז–2007 754

תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (תשלומים בעד שירותי בזק) (תיקון מס' 2), התשס"ז–2007 754

הודעת פקידי הממשלה (שינוי תארים), התשס"ז–2007 754

תקנות לעידוד השקעות הון (תנאים שבהתקיימם יראו במפעל המוכר רכיב למפעל אחר, מפעל זכאי להטבה), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 18א(ג)(2) לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959[1] (להלן – החוק), אנו מתקינים תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"דיני הפחת" – כל אחת מאלה:

(1) הוראות לפי הפקודה המתירות ניכוי בעד פחת או הפחתה;

(2) הוראות המתירות ניכוי בעד פחת לפי חוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה–1985[2];

(3) הוראות המתירות ניכוי בעד פחת לפי החוק;

(4) הוראות המתירות הפחתה לפי חוק עידוד התעשיה (מסים), התשכ"ט–1969[3];

"הוצאות מחקר ופיתוח" – כהגדרתן בחוק לעידוד מחקר ופיתוח למעט אם הוצאו בעבור אחר, בניכוי סכומים ששימשו לרכישת נכס המשמש לפעולות מחקר ופיתוח ובתוספת הפחת לפי דיני הפחת שנוכה בשל נכסים כאמור, כל עוד הם משמשים לפעילות האמורה; לענין זה "נכס" – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה;

"חברה" – כהגדרתה בפקודה;

"חברת מחקר ופיתוח" – חברה שהיא בעלת מפעל שהתקיימו בו שני אלה:

(1) הוצאות המחקר והפיתוח שהוציא המפעל בשנת המס, לפני שהופחתו מהן מענקים שהתקבלו לפי חוק לעידוד מחקר ופיתוח, לא פחתו מ־7 אחוזים ממחזורו בשנת המס, או שהוצאות המחקר והפיתוח שהוציא המפעל בשנת המס ובשנה שקדמה לה, לפני שהופחתו מהן מענקים שהתקבלו לפי חוק לעידוד מחקר ופיתוח, לא פחתו מ־7 אחוזים ממחזורו בשנת המס ובשנה שקדמה לה;

(2) 20 אחוזים לפחות מכלל העובדים בחברה שהיא בעלת המפעל בשנת המס או לפי חישוב הממוצע בשנת המס ובשנה שקדמה לה, הם בעלי תואר אקדמי בתחומי הנדסה, מחשבים, מדעי הטבע או המדעים המדויקים, העובדים במפעל בתחום שבו יש להם תואר כאמור; לענין זה יחושב עובד במשרה חלקית או עובד שעבד בחלק משנת המס בלבד, באופן יחסי, לפי היקף המשרה או תקופת עבודתו באותה שנה, לפי הענין, וחישוב הממוצע יחושב לפי חישוב סך כל העובדים בעלי תואר אקדמי כאמור באותן שתי שנים, מחולק בסך כל העובדים בחברה בשנים כאמור;

"מוצר סופי" – מוצר שמייצר מפעל אחר בישראל והמוכר אותו או תוכנה שפיתח מפעל אחר בישראל ונתן לגביה זכות שימוש;

"מחזור" – כהגדרתו בסעיף 74 לחוק;

"מכירות בשוק מסוים" – היקף מכירות הרכיב למפעל אחר, כשהוא מוכפל בשיעור המכירות של המוצר הסופי בשוק מסוים, בתוספת הכנסה ממכירות המפעל במישרין באותו שוק; לענין זה יראו כהכנסה ממכירות המפעל את ההכנסות המנויות בסעיף 18א(ד) לחוק, לפי התנאים ואופן החישוב שנקבעו בסעיף האמור;

---

[1] ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשס"ה, עמ' 346.

[2] ס"ח התשמ"א, עמ' 172.

[3] ס"ח התשכ"ט, עמ' 232.

"מפעל" – מפעל תעשייתי המוכר רכיב למפעל אחר;

"מפעל אחר" – מפעל תעשייתי אחר, כהגדרתו בסעיף 18א(ג)(2) לחוק;

"רכיב" – מוצר שמכר מפעל למפעל אחר או תוכנה שהמפעל נתן לגביה זכות שימוש למפעל האחר, המהווים מרכיב במוצר הסופי;

"שיעור המכירות של המוצר הסופי בשוק מסוים" – סך כל ההכנסות ממכירות המוצר הסופי או ממתן זכות שימוש בו, לפי הענין, שהרכיב מותקן בו או משמש בו בפועל, או שהרכיב יכול להיות מותקן בו או לשמש בו כאמור, בשוק מסוים, כשהוא מחולק בסך כל ההכנסות ממכירת המוצר הסופי.

התקיימות התנאי

2. (א) יראו מפעל כמפעל שמתקיימים בו התנאים כאמור בסעיף 18א(ג)(2) לחוק, אם נתקיים בו אחד אלה:

(1) אם הוא מפעל באזור פיתוח א', מכירותיו בשוק מסוים בשנת המס, אינן עולות על 75 אחוזים מכלל הכנסתו ממכירות המפעל באותה שנת מס או ש־25 אחוזים או יותר ממכירותיו בשנת המס הן מכירות בשוק מסוים, המונה 12 מיליון תושבים לפחות;

(2) אם הוא מפעל באזור פיתוח ב', מכירותיו בשוק מסוים בשנת המס, אינן עולות על 50 אחוזים מכלל הכנסתו ממכירות המפעל באותה שנת מס או ש־50 אחוזים או יותר ממכירותיו בשנת המס הן מכירות בשוק מסוים, המונה 12 מיליון תושבים לפחות, ובלבד שסכום המכירות שלו לא פחת מ־15 מיליון שקלים חדשים;

(3) אם הוא מפעל באזור אחר, מכירותיו בשוק מסוים בשנת המס, אינן עולות על 50 אחוזים מכלל הכנסתו ממכירות המפעל באותה שנת מס או ש־50 אחוזים או יותר ממכירותיו בשנת המס הן מכירות בשוק מסוים המונה 12 מיליון תושבים לפחות, ובלבד שסכום המכירות שלו לא פחת מ־20 מיליון שקלים חדשים;

(4) אם המפעל הוא בבעלות חברת מחקר ופיתוח באזור פיתוח ב' או באזור אחר, שלא התקיימו לגביו פסקאות (2) או (3), מכירותיו בשוק מסוים בשנת המס, אינן עולות על 65 אחוזים מכלל הכנסתו ממכירות המפעל באותה שנת מס או ש־35 אחוזים או יותר ממכירותיו בשנת מס הן מכירות בשוק מסויים, המונה 12 מיליון תושבים לפחות, ובלבד שסכום המכירות שלו לא פחת מ־20 מיליון שקלים חדשים;

והכל בתנאי שניתן אישור רואה חשבון של המפעל האחר בדבר שיעור המכירות של המוצר הסופי בכל אחד מהשווקים שבהם הוא נמכר.

(ב) בבדיקת התקיימות התנאים המפורטים בתקנת משנה (א), יחולו הוראות סעיף 18א(ד) לחוק, בשינויים המחויבים.

תחולה

3. תקנות אלה יחולו בשנת המס 2004 ואילך על מפעל או על הרחבת מפעל, לפי הענין, שאושרה לגביו תכנית ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005) או אחריו, ועל מפעל מוטב כהגדרתו בסעיף 51 לחוק.

ו' בניסן התשס"ז (25 במרס 2007)

(חמ 3658–3)

אברהם הירשזון	אליהו ישי
שר האוצר	שר התעשיה המסחר והתעסוקה

תקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (הקלות מס בקשר להסדרי הסיוע לחקלאים) (תיקון), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותי לפי סעיף 41(א) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט–1989[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (הקלות מס בקשר להסדרי הסיוע לחקלאים), התשנ"א–1990[2] (להלן – התקנות העיקריות) –

(1) בפסקה (1), במקום "(להלן – חוק מס שבח)" יבוא "(להלן – חוק מיסוי מקרקעין)";

(2) בפסקה (5), בהגדרה "שנות ההסכם" במקום "1998" יבוא "2012";

(3) בפסקה (11), במקום "תקנה (2) או (3)" יבוא "תקנה 2, 3 או 3א";

(4) בסופה יבוא:

"(12) "אמצעי שליטה", בחבר בני אדם – כהגדרתם בסעיף 88 לפקודה".

תיקון תקנה 3

2. בתקנה 3 לתקנות העיקריות, אחרי "המנהל" יבוא "כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין".

הוספת תקנות 3א ו־3ב

3. אחרי תקנה 3 לתקנות העיקריות יבוא:

"פטור ממס רווח הון – הוראת שעה לשנים 2007 עד 2010

3א. (א) נישום שמכר בשנות ההסכם אמצעי שליטה בחבר בני אדם, יהא פטור ממס על רווח הון על חלק התמורה ששימש לכיסוי התחייבויות הנישום הכלולות בהסכם, אם הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה שנתקיימו כל אלה:

(1) התמורה ממכירת אמצעי השליטה בחבר בני האדם משמשת לכיסוי התחייבויות הנישום הכלולות בהסכם;

(2) הנישום מילא את שאר תנאי ההסכם הנוגעים למכירה או הנובעים ממנה;

(3) חבר בני האדם שנמכרו בו אמצעי השליטה התאגד בישראל עד יום כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002), או שהוא חבר בני אדם שהתאגד בישראל לאחר המועד האמור והוא חליפו של חבר בני אדם שהתאגד לפני מועד זה במסגרת ארגון מחדש של עסקיו או נכסיו של חבר בני האדם שהתאגד לפני המועד האמור, והכל ובלבד שהארגון מחדש נעשה לתכלית עסקית וכלכלית והימנעות ממס או הפחתת מס בלתי נאותות אינן מהמטרות העיקריות של הארגון מחדש;

(4) מינהלת ההסדר או גוף אחר שהמנהל אישר לענין זה, אישרו כי מתקיימים התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3), לרבות את סכום התמורה ששימשה לכיסוי התחייבויות הנישום הכלולות בהסכם, על גבי טופס שקבע המנהל, ובלבד שאישור מינהלת ההסדר או הגוף האחר, לפי הענין, כי מתקיימים התנאים האמורים בפסקה (2) יינתן רק לאחר שקיבלו את אישור המנהל הכללי של משרד האוצר או מי שהוא הסמיך לכך כי מתקיימים התנאים האמורים באותה פסקה;

---

[1] ס"ח התשמ"ט, עמ' 28; התשס"ז, עמ' 85.

[2] ק"ת התשנ"א, עמ' 181.

(5) מינהלת ההסדר פנתה למנהל בבקשה לקבוע כי מתקיימים התנאים הקבועים בתקנה זו (להלן – הבקשה), והמנהל קבע כי מתקיימים התנאים כאמור.

(ב) (1) הבקשה תכלול את כל העובדות המהותיות והפרטים הנוגעים למכירה, ויצורפו לה הסכם המכירה, מסמכים, אישורים וכן מסמך או פרט אחר, הכל כפי שיורה המנהל, לפי נסיבות הענין;

(2) המנהל רשאי לדרוש כל מסמך או פרט נוסף שייראה לו דרוש לענין החלטתו בבקשה;

(3) המנהל יודיע את החלטתו ונימוקיו לגבי הבקשה בתוך 90 ימים מיום שהגיעה אליו הבקשה וכל המסמכים כאמור בפסקאות משנה (ב) ו־(ג); לא השיב המנהל על הבקשה בתוך המועד האמור, יראו את הבקשה כאילו נתקבלה.

פטור ממס רווח הון – הוראת שעה לשנים 2011 ו־2012

3ב. על אף האמור בתקנה 3א(א) רישה –

(1) בשנת המס 2011 יראו כאילו במקום "יהא פטור ממס על רווח הון" נאמר "שיעור המס שיחול על מכירה כאמור יהא 35% משיעור המס הקבוע בסעיף 91 לפקודה, לפי הענין";

(2) בשנת המס 2012 יראו כאילו במקום "יהא פטור ממס על רווח הון" נאמר "שיעור המס שיחול על מכירה כאמור יהא 70% משיעור המס הקבוע בסעיף 91 לפקודה, לפי הענין".

תיקון תקנות 7, 9 ו־10

4. בתקנות 7, 9 ו־10 לתקנות העיקריות, במקום "הנציב" יבוא "המנהל".

תחילה ותחולה

5. (א) תחילתן של תקנות אלה למעט תקנה 1(2) ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007), ותחילתה של תקנה 1(2) ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999).

(ב) תקנות אלה יחולו לגבי מכירת אמצעי שליטה שנעשתה בתקופה שמיום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) עד יום י"ח בטבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012).

כ"ג באדר התשס"ז (13 במרס 2007)

(חמ 2230–3)

אברהם הירשזון
שר האוצר

תקנות התכנון והבניה (פטור מאגרה להגשת עררים לוועדת ערר לפי סעיף 198 לחוק) (הוראת שעה), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותי לפי סעיף 198(ה1)(1) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה–1965[1] (להלן – החוק), לאחר התייעצות עם המועצה הארצית לתכנון ולבניה, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"אגרה" – אגרה בעד הגשת ערר, המשולמת לאוצר המדינה לפי סעיף 198(ה1)(1) לחוק;

"ערר" – ערר המוגש לוועדת הערר לפי סעיף 198 לחוק;

"פטור זמני מאגרה" – פטור הניתן לעורר מתשלום האגרה עד להכרעת ועדת הערר בערר.

פטור זמני מאגרה

2. פטור זמני מאגרה לפי סעיף 198(ה1) לחוק יינתן לעורר שהוא אחד מאלה ובלבד שוועדת הערר החליטה שהערר שהגיש מגלה עילה לכאורה:

(1) זכאי להנחה מסכום הארנונה הכללית, בהתאם לתקנה 2(8) לתקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה), התשנ"ג–1993[2] (להלן – תקנות ההסדרים);

(2) נזקק כהגדרתו בתקנה 7 לתקנות ההסדרים;

(3) מי שוועדת הערר החליטה לגביו כי לאור מכלול הכנסותיו ורכושו אין ביכולתו לשלם את האגרה, כולה או חלקה, כאמור בתקנה 3.

בקשה לפטור זמני מאגרה

3. (א) מגיש ערר, הטוען שאין ביכולתו לשלם אגרה, יצרף לכתב הערר בקשה לפטור זמני מאגרה (להלן – הבקשה), כולה או חלקה ותצהיר שבו יפרט את רכושו, רכוש בן זוגו והוריו, אם המבקש סמוך על שולחנם, ומקורות הכנסתו בששת החודשים שקדמו לתאריך הגשת הבקשה.

(ב) מגיש ערר שמתקיים בו האמור בתקנה 2(1) או (2) פטור מהגשת תצהיר לפי תקנת משנה (א) ובלבד שהמציא ראיות בדבר היותו זכאי או נזקק כאמור בתקנה 2.

דחיית בקשה לפטור זמני או מתן פטור זמני חלקי

4. (א) דחתה ועדת הערר את הבקשה או העניקה לעורר פטור זמני מאגרה לגבי חלק מהאגרה בלבד, רשאית היא להרשות למבקש לשלם את האגרה או את החלק הנותר, לפי הענין, בתוך פרק ה זמן שתקבע, ובלבד שלא יעלה על חודשיים.

(ב) שולם החלק האמור בתקנת משנה (א) בתוך פרק הזמן האמור, יראו את התשלום כאילו נעשה ביום שהוגש הערר; לא שולם החלק בתוך פרק הזמן האמור, תמחק ועדת הערר את הערר ויראו את הערר כאילו לא הוגש.

(ג) נמחק הערר לפי תקנת משנה (ב), לא יהיה המבקש חייב בתשלום אותו חלק של האגרה שנקבע לפי תקנת משנה (א) כי עליו לשלמו.

פטור סופי מאגרה

5. הכריעה ועדת הערר בערר, תחליט ועדת הערר, בהחלטה מנומקת בכתב, אם ליתן לעורר פטור סופי מאגרה, כמפורט להלן:

(1) החליטה ועדת הערר לקבל את הערר ולפסוק לטובת העורר לפחות מחצית מסכום תביעתו, ולא הטילה על המשיב לשלם לעורר הוצאות בגובה האגרה לפחות, ינתן לעורר פטור סופי מתשלום האגרה;

---

[1] ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ג, עמ' 192.

[2] ק"ת התשנ"ג, עמ' 419.

(2) החליטה ועדת הערר לדחות את הערר או לפסוק לטובת העורר פחות ממחצית סכום תביעתו, רשאית ועדת הערר ליתן לעורר שקיבל פטור זמני מהאגרה, פטור סופי מתשלום האגרה, כולה או חלקה, אם מצאה טעם מיוחד לכך.

תשלום האגרה

6. ניתן לעורר פטור זמני מאגרה והחליטה ועדת הערר שלא ליתן לו פטור סופי לפי תקנה 5, ישלם העורר את האגרה כתנאי לקבלת הכרעת וועדת הערר בערר.

תחילה

7. תקנות אלה יחולו לגבי ערר שהוגש לוועדת הערר לאחר פרסומן.

תוקף

8. תוקפן של תקנות אלה לחצי שנה מיום פרסומן.

ח' בניסן התשס"ז (27 במרס 2007)

(חמ 3413–3)

רוני בר־און
שר הפנים

אני מסכים.

אברהם הירשזון
שר האוצר

תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה[1] (להלן – הפקודה), ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת לפי סעיף 21א(א) לחוק־יסוד: הכנסת[2], וסעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז–1977[3], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 39ד

1. בתקנה 39ד(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א–1961[4] (להלן – התקנות העיקריות), במקום "50 קמ"ש" יבוא "40 קמ"ש".

תיקון תקנה 179

2. בתקנה 179(6) לתקנות העיקריות, במקום "אם ניתן היתר מאת רשות הרישוי לפי תקנה 190" יבוא "ובלבד שלא ינהג בו בכביש אלא לשם חצייתו או כאשר הנסיעה היא בכביש שבתחום מושב או קיבוץ".

תיקון תקנה 190

3. בתקנה 190 לתקנות העיקריות, פסקה (4) – תימחק.

תחילה

4. תחילתן של תקנות אלה שלושה חודשים מיום פרסומן.

כ"ה באדר התשס"ז (15 במרס 2007)

(חמ 83–3)

שאול מופז
שר התחבורה והבטיחות בדרכים

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
[2] ס"ח התשי"ח, עמ' 69; התשס"א, עמ' 166.
[3] ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשנ"ד, עמ' 348.
[4] ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשס"ז, עמ' 407 ועמ' 582.

תקנות התעבורה (תיקון מס' 4), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה[1], אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 282ד

1. במקום תקנה 282ד לתקנות התעבורה, התשכ"א–1961[2], יבוא:

"רישום רכב עם מנוע דיזל

282ד. לא יירשם לראשונה רכב עם מנוע דיזל ששנת ייצורו 1993 או לפניה."

כ"ט בניסן התשס"ז (17 באפריל 2007)

(חמ 83–3)

שאול מופז

שר התחבורה והבטיחות בדרכים

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

[2] ק"ת התשכ"א, עמ' 1424; התשס"ז, עמ' 407, עמ' 582 ועמ' 753.

תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (תשלומים בעד שירותי בזק) (תיקון מס' 2), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 15(א)(1) ו־59 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב–1982[1], ובהסכמת שר האוצר, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (תשלומים בעד שירותי בזק), התשס"ו–2006[2], בחלק א', בסעיף 2(ב), במקום "י"ב באייר התשס"ז (30 באפריל 2007)" יבוא "ט"ז באב התשס"ז (31 ביולי 2007)".

י"ב באייר התשס"ז (30 באפריל 2007)

(חמ 2726–3)

אריאל אטיאס

שר התקשורת

---

[1] ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשס"ה, עמ' 398.

[2] ק"ת התשס"ו, עמ' 872; התשס"ז, עמ' 500.

הודעת פקידי הממשלה (שינוי תארים), התשס"ז–2007

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת פקידי הממשלה (שינוי תארים), 1940[1] (להלן – הפקודה), אנו מודיע לאמור:

תיקון התוספת

1. בתוספת לפקודה, בסופה[2] יבוא:

טור א'	טור ב'
"שר הרווחה	שר הרווחה והשירותים החברתיים"

כ"ט בניסן התשס"ז (17 באפריל 2007)

(חמ 1513–3)

אהוד אולמרט

ראש הממשלה

---

[1] ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 40.

[2] ק"ת התשס"ו, עמ' 1028.

המחיר 2.92 שקלים חדשים ISSN 0334-7014 סודר במח' רשומות, משרד המשפטים, והודפס במדפיס הממשלתי